

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí 29. júla 2009 v trestnej veci vyžiadanej osoby **L. B.** pre trestný čin kupliarstva podľa čl. 225–5, 255-6, 255-7-10 Trestného zákona Francúzskej republiky a iné, o sťažnosti vyžiadanej osoby L. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 25. júna 2009, sp. zn. 1 Ntc 3/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby L. B. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením Krajského súdu v Bratislave z 25. júna 2009, sp. zn. 1 Ntc 3/2009, v spojení s uznesením toho istého súdu a tej istej spisovej značky zo 6. júla 2009 podľa § 17 ods. 1 zák. č. 403/2004 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (zákon o EZR) vyžiadaná osoba L. B. na základe záznamu európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného súdom prvého stupňa Francúzskej republiky v Clermont Ferrand z 23. júna 2009, sp. zn. 08006974, bola vzatá do väzby od 23. júna 2009 o 11.00 hod. s určením výkonu v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

Proti uzneseniu podala sťažnosť vyžiadaná osoba L. B. jednak vlastným písomným podaním a jednak prostredníctvom svojich obhajcov. Okrem tvrdenia vyžiadanej osoby, že sa nedopustila žiadneho protiprávneho konania, bolo tiež namietané, že nejde o konanie podľa § 4 ods. 8 zákona o EZR, lebo trestný čin kupliarstva nie je uvedený v zozname tam vymedzených deliktov; podľa názoru obhajoby sa preto mala skúmať otázka obojstrannej trestnosti. Obhajoba ďalej vyslovila názor, že v posudzovanej veci je splnený dôvod

na odmietnutie európskeho zatýkacieho rozkazu v zmysle § 14 ods. 1 písm. h/ zákona o EZR, lebo skutok v ňom vymedzený bol spáchaný len na území Slovenskej republiky. Obhajoba ďalej oponovala, že zo strany Francúzskej republiky neboli poskytnuté dostatočné záruky v zmysle § 14 ods. 2 uvedeného zákona; bolo tiež poukázané na administratívne nedostatky v európskom zatýkacom rozkaze, resp. v napadnutom uznesení.

Vyžiadaná osoba L. B. preto navrhla zrušiť napadnuté uznesenie, jej prepustenie na slobodu a vrátenie vecí súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie jemu predchádzajúce, pričom primárne konštatoval, že neboli zistené dôvody na rozhodnutie podľa § 193 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o EZR predseda senátu krajského súdu rozhodne do 48 hodín od dodania zadržanej osoby o návrhu prokurátora na jej vzatie do väzby. Ak súd postupuje podľa § 4 ods. 8 zákona o EZR, predseda senátu zadržanú osobu vezme do väzby; dôvodmi väzby podľa osobitného zákona (§ 71 Tr. por.) pritom nie je viazaný.

V zmysle § 4 ods. 8 zákona o EZR orgány vykonávajúceho štátu neskúmajú trestnosť skutku podľa ich právneho poriadku, ak sa vydanie žiada pre skutok, ktorý je trestným činom podľa právneho poriadku štátu pôvodu, ďalej ak horná hranica trestnej sadzby je podľa právneho poriadku štátu pôvodu najmenej tri roky a ak bol justičným orgánom štátu pôvodu označený ako trestný čin z kategórie 32 tam následne taxatívne vymedzených deliktov.

Zo spisu je zrejmé, že súd prvého stupňa Francúzskej republiky v Clermont Ferrand vydal na L. B. 23. júna 2009 európsky zatýkací rozkaz za účelom jej vydania na trestné stíhanie pre skutky v ňom uvedené a právne posúdené podľa príslušných ustanovení Trestného zákona Francúzskej republiky ako trestné činu kupliarstva, zločinného spolčenia a obchodovania s ľuďmi.

Na tomto základe Krajská prokuratúra v Bratislave podala príslušnému krajskému súdu návrh na vzatie L. B. do väzby a na tomto základe krajský súd ako súd prvého stupňa vydal napadnuté uznesenie.

Vychádzajúc z kópie európskeho zatýkacieho rozkazu je potrebné konštatovať, že v zmysle § 17 ods. 1 zákona o EZR ide o konanie podľa § 4 ods. 8 tohto zákona, a preto bolo povinnosťou predsedu senátu krajského súdu vziať zadržanú osobu L. B. do väzby bez skúmania jej dôvodov v zmysle § 71 Tr. por.

Skutok, pre ktorý je L. B. vyžiadaná, je podľa právneho poriadku štátu pôvodu (Francúzska republika) trestným činom s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky a vyžadujúci orgán v katalógu trestných činov označil trestný čin „obchodovanie s ľuďmi“.

Je potrebné pripustiť, že slovenský preklad európskeho zatýkacieho rozkazu (vydaného pôvodne vo francúzskom jazyku) nezodpovedá jeho originálu v tom, že označenie trestného činu „obchodovanie s ľuďmi“ v katalógu deliktov absentuje. Označenie trestného činu obchodovania s ľuďmi však v pôvodnej francúzskej verzii je vyznačená zreteľne, a preto táto chyba v preklade nemá vplyv na meritum veci.

K námietkam sťažovateľky o existencii dôvodu na odmietnutie vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu, neposkytnutia dostatočných záruk, resp. aj ďalších namietaných chýb je potrebné konštatovať, že posúdenie naznačených otázok bude predmetom ďalšieho konania. V súčasnom štádiu, pri výlučnom rozhodovaní o návrhu prokurátora na vzatie do väzby, je posudzovanie týchto otázok predčasné a pre rozhodnutie o väzbe nepodstatné. Rozhodnutie o vzatí vyžadanej osoby do väzby je obligatórne (§ 17 ods. 1, § 4 ods. 8 zákona o EZR).

Námietka sťažovateľky, že napadnuté rozhodnutie má administratívne nedostatky, bola už vyriešená krajským súdom vydaním opravného uznesenia.

Najvyšší súd vzhľadom na uvedené skutočnosti na tomto základe sťažnosť vyžadanej osoby L. B. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 29. júla 2009

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová